

SZÉKELY-UDVARHELY

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
UDVARHELYVÁRMEGYE HIVATALOS LAPJA, AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI KÖZSÉGI ÉS KÖRJEGYZŐK EGYLETE ÉS AZ UDVARHELYMEGYEI ÁLTALÁNOS TANÍTÓ-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJAK: Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyed-
évre 1 frt. Papok-, tanítók- és községi előjáróknak egész évre
3 frt, a tanító-egylet tagjainak, községi és körjegyzőknek 2 frt
50 kr. — Egy példány ára 8 kr.

Megjelen hetenkint egyszer: vasárnap.

Felolvasó szerkesztő és kiadó-tulajdonos
B E T E G H P Á L.

Hivatalos hirdetések 100 szóig minden szó 2 kr, azonfelül 1 kr
magánhirdetésekre □ cm-ként 3 kr, többszöri közlésnél 2 kr-
rel csökkentetnek. — Bélyegdíj külön 30 kr. — Nyilt-tér sora 20 kr
Hirdetés és nyilt-tér díja előre fizetendő.

Hirdetéseket e lap részére elfogad minden hirdetésre íroda

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: B E T E G H P Á L. Könyvnyomdája és könyvtárosa (Kossuth-utca), hova minden e lapot érdeklő közlemények, előfizetések és hirdetések
intézendők. — Kéziratok nem adatnak vissza.

Udvarhelyvármegye felirata kirá- lyunkhoz.

Ama lelkesültség, melylyel egész Ma-
gyarország Felséges királyunknak a 10
történelmi szobor ajándékozásáról szóló
legmagasabb kéziratát fogadta, örökre em-
lékezetes lesz. E korszakalkotó királyi
kegyért mond hálát vármegyénk törvény-
hatósága is őszi közgyűléséből Lázár Ádám
gróf, az aranyos tollú főjegyzőnk által szer-
kesztett feliratában, mely a Fankovich Gyula
tanár eredeti, művészi, mindig gyönyört keltő
diszítésével készül s szövege a következő-
kép hangzik:

Császári és Királyi apostoli Felség!

Székesfővárosunk ősi királylakából az
imént elhangzott fejedelmi parancsszó, mely-
lyel Felséged nemzetünk 10 kimagasló alak-
jának ércz szobrokban való megörökítését
rendelé, villám gyorsasággal terjedt az or-
szágban el s a délibábos síkságon kelő
örömhangozók ezerszeresen verődtek vissza
a bérczes Erdély felhőket pihentető ormain
s palotától kunyhóig csak egy szolozma-
szerű fohász tört a magasba:

„Éljen a király!”

Felséges Urunk! Nehéz küzdelem és
sok megpróbáltatás után jutott el nemze-
tünk addig, míg az első ezerév zárkővét
lehetette; sokszor állott a jövődő bizony-
talansága előtt a maroknyi nép körül véve
idegen népek tengerétől, melynek más volt
vágya, törekvése, mindennapi imádsága;
sokszor száguldott végig nagyjainak tete-

mén hódító pogány hada s győzelem ittasan
tüzte Ős-Budavár ormára uralma jelét s a
megmaradt vitézek hazát védő kard helyett
rablánczot csörgetve, versenyt sirtak a gyász-
ba borult özvegyek és kora árvaságra ju-
tott kisdedekkel!...

Hosszas időn át a pártoskodás irta
történelmünk gyászos lapjait, míg végre
őseink bölcsessége szent bizalommal tette le
királyválasztó jogát a Habsburg-ház kezeibe.

Felséges királyunk! Csak egy futópil-
lantás elég változatos történelmünk lapjaira,
hogy nemzetünk pártatlan jellemét, a koro-
nás király felkent személyéhez való min-
denkori hűséges ragaszkodást ki lehessen
olvasni abból s Felséged a legjobb atya, s
legalktományosabb király e nemzet törté-
nelmével össze forr s a 2-ik ezredév hajna-
lán a mult fenséges megnyilatkozásait egy-
egy hatalmas történelmi alakunk érczszobra-
ba követendő példaként állítja elénk: taliz-
mánul az elkövetkezendő nemzedékeknek.

Ha kétség és szorongás között jutánk
el az első ezred végéhez, van-e jogunk két-
kedni egy szebb jövőben akkor, midőn az
ország két faktora király és nemzet a ha-
zafi erények oltáránál mutatja be áldozatát
s ennek szent fénye bevilágítja a mult di-
cső napjait, s egyuttal vezérlő csillaga az
eljövendő századok mérhetetlen idejének.

Nem, Felséges Urunk! Mint egy va-
rázsűtőre megszűnik minden fájdalom, be-
gyógyul minden seb, mi e nemzet testén
lehete, s a Nemzet Génusza fon királya
fölé örökké zöldelő koszorút és szeretete

egész melegével tekint a magas trónra fel.
Nincsen magyar szív, mely hangosabban ne
dobogna, nincsen magyar ajk, mely imára
ne nyilana, nincs szem, melyben az öröm-
nek könyei ne ragyognának s nincs kebel,
mely önmagában ne állított volna fel egy
jóságos királyról szobrot, — maradandób-
bat ércznél, melyen az idő viszontagságai
erőt nem veendének soha, mert apáról-
fiúra szent hagyományként fog ez időtlen-
időkig szállani; a mult emlékein elme-
rengő késő ivadékok a szobrok talapzatá-
nál fognak pihenőt találni, izmaikat itt aczé-
lozzák az új küzdelemre s itt fogjuk meg-
tanulni, miként kell szeretni hazát és királyt
s miként szerette egykoron a király ha-
záját.

Ezen magasztos tény hatása alatt ha-
tározta el Udvarhelyvármegye törvényha-
tóságának rendes közgyűlése, hogy a magas
trón számolyához feliratban juttassuk elkö-
telező királyi adományért egyetlen értékes
kincsünket: szívünk mélyéből fakadó hálás
köszönetünket, melynek kegyes elfogadá-
sáért alattvalói hódolattal és öröklött hűség-
gel esdeklünk felséged magas színe előtt.

Udvarhelyvármegye törvényhatósági
bizottságának Székely-Udvarhelyt, 1897.
október 6. és folytatólag tartott őszi rendes
közgyűléséből.

Gróf Haller János,
főispán.

Jakab Gyula,
alispán.

Gróf Lázár Ádám,
főjegyző.

T Á R C Z A.

A kivándorlókhoz.

Ne menj el, ne hagyd itt ezt a drága földet,
Amilyent az Isten nem teremtett többet.

Messze idegenben, ott is minden drága,
Csakis az erénynek nincsen semmi ára.

Százsorta jobb itthon a száraz kenyér is,
Ha tán a sors máshol több marokkal mér is.

Elhervad arczádnak két szép pirossága,
Vele együtt vész el szived boldogsága.

S mikor elhagytán minden tövis megtép,
Meglátod, hogy árva, bujdosó vagy egykép.

Akármielyen sorban, oh jobb itthon lenni,
Még tán a sirban is édesebb pihenni.

Idegen hazához csak árulás köthet...
Ne menj el, ne hagyd itt ezt a drága földet!

Fülöp Sz. Lajos.

Halottak napján.

(A „Székely-Udvarhely” tárczája.)

Nagy mester az idő. Új sirokat hantol ma-
gasra s a régít elfedi. Emlékezetből kimossa a
kedvest, hogy helyet adjon egy másnak, egy eddig
ismeretlennek s szenteltet egy napot az év há-
romszáz hatvanötödéből azoknak, kik itt étek, de
átmentek azon csodás világba, honnan meg
nem tér senki sem s melyet a képzelet se tud leír-
hatóvá tenni. Mily ország hát az? Ti már tudjátok
halottak! Halottak napja? Kínzó fájdalom
fog el e szóra s lelkemen egy pillanat alatt átszá-
guldok a mult idők szép napjai; ezernyi ismerős
s rokon képe ujul meg előttem. Halottak napja?

Mily rendkívüli végzete a sorsnak, hogy rendezett
ti nektek is napot és hogy kell titeket köszönteni?
Úgy mint apa szokta gyermekét? vagy kised a
szülőt, vagy jóbarátot? Nem! imádkozni kell. Egy
ima csak az, mi üdvözöl titeket, egy ima az, mit
értetek elmondva, nektek jól eshetik.

Minden családnak van gyásza s minden em-
ber e napon szomorú ünnepet ül. Az egyik anyát,
másik apát gyászol, harmadik kis testvért és így
tovább, miként a halál aratott.

Oh! borzasztó ez! Rettentő fájdalom reá
gondolni is, hogy jön idő, mikor nyugalomra
hív az óra s jön percz, mely nekünk utolsó s sza-
lad értünk Hades csodás embere s megfagyasztja
a szerető testet és kiséri az élő lelket; kiragadva
szeretteink karjai közül. A végzet, ez az mi határt
szab gondolatnak, időnek s emberi létnek. S ti
már mind ismeritek e szép vagy rut, tündéri
avagy rettenetes végiskoláját az életnek.

Köszöntni jött s megemlékezni a sok sürgő-
forgó ismerős a temető kertben és hantolni készül
süppedt sirokok. Virágot hintetek a gyepágy mellé
s őszi rózsát és feldiszítik ágyatok, melyben hesz-
szu, végnélküli álmok alusszatok. S az ima mellé,
mit esdő szív s ajk elrebeg, a templom harangja
mond valami szomorú mesét, amott meg a hegődű
siratja pusztulásokat. Fekete színt mutat nyag-
helyetek körül a zsongó tömeg s a részvét, fájla-
lom szavai reppennek el ajkairól. Könygylá-
szembe s lefut oda, hol nyugosztok.

Jó álmokat, szép álmokat! S ébredéstelek majd
ha jön erre az óra tündérvilági hegyen s a nagy
találkozó, hol ismerős-ismerősre lel, férj felesé-
gét, apa gyermekét, a gyerek anyját leli fel, elme-
rünk földi multunkra; — mert ezernyi küzdelem,
fájdalom daozára olyan szép az élet, s a földi pá-
lya... Nyugodjon békén lelketek! pihenés-
tesek legyenek.

S ti földi halandók, kiknek mindenike át-
megy a Léthén Caron ingó, rengő osolnákán ama
ismeretlen országba, itt ne feledjétek a csolnak
pénzt, — az obuiust mi a halottak iránti szent ke-
gyelet. Imába kell foglalni nevét mindannyinak,
mert levetette mindannyi halandóságának kontósát
és felvette az imáadásra intő öröklét, tulvilági nevét.

Gyuljon ki a méceses s szórjon itt fenn vilá-
got szerető szét bárha ott lenn végtelen sötét is
van, mert megérzik ők is, hogy milyen a szeretet
s a szerelem, melyet itt fenn éreztek, — hazug
vagy örökös tartó? s milyen fájó a csalódás tud-
játok, — idefenn — hát még oda át?

Tegyetek minden sirra virágot, a hogy jut,
de mindenikek legyenek, mert ember nem lehet
halandón oly nagy — bár ezek is foglalják imá-
ba nevét mint ők, kik átmentek az angyalok dics-
hytonusza mellett az örök mindenségbe, mi nek-
ünk pedig itt semmi. Hol pedig kegyetlen kéz
elkerüli a diszítést, oda a természet hintett virá-
got s zöld fűvet és nappal a pajzán őszi napsugár
játsszik rajta, hogy később ne érezze annyira ár-
vaságát ma d ha este lesz. S elszalad e nap is
mind a többi; a létért való küzdelem feledtet tite-
ket, de újra, újra jön nap, mikor nektek hajna-
lod k s felszakad a halandók fájó sebe, vérzeni tite-
ket A temető csendes lesz ismét. Betakarja a hó
csaithamar a virágot, mit munkáskéz vetett és
fehér lepedő alatt folytatjátok megkezdett álmo-
tok Ne féljétek! A legyelet szüntelen veletek
vaz s a hatalmas idővel is harozra kél, mert élni
akar. Elműlik az ünnepe s ti tovább pihentek siro-
tok mélyén s bárcsak egy nap a halottak napja, ne
hagyjátok, hogy csak az egy-zer emlékszőnk meg
rólatok! Ne a! a kedveseink, szeretteink alakja
mielőttünk nem hal meg soha.

Most pedig csendes álmot, jó éjszakát.

Cs. Szabó Kálmán.

Az „Udvarhelyvármegyei Képes Székely Naptár” könyv alakban, számos képpel, 5 iv terjedelemben a
„Székely-Udvarhely” kiadóhivatalában épen most jelent meg, ára csak 20 krajczár. Ugyanígy megjelent az állami
„Adókönyvecske” és megérkeztek — közvetlenül a gyárból — a legfinomabb aczél íróttok is.

A kegyelet napja.

A kegyelet fátylái és mései meglobbanásának itt az ideje. A kegyelet valamennyi erény között az első közé tartozik. Szív és lélek tisztult érzéseinek megnyilatkozása ez a maga ünneplés és megható komolyságában. Az emberi kebel nemesebb tulajdonainak teljes hiteli bizonyosság levele, életetője a multnak a jelenben, az emlékezés kedves szívárványának derűjében, s záloga az örök szép életének a jövőben, bujdokoló patakcsa a különböző erények himes virágai gyökérszállainak éltetésére, a mult idők meg-megújuló hajnalának gyöngyöző harmatsöpje, melynek fénytörése, csillogása magára vonja még azok figyelmét is, kiket fásult keblüknek mond a világ.

Kétszeresen tűnik ez fel főleg most, mikor a virágok már-már álomra hullták ékes szeméiket, mikor sárgult és pirosló falevelek lepik be az utakat, s mikor fűtülő őszi szél sirdogál a fák ágai között.

A mulandóság képe vonul el az emberek szeméi előtt. Egyik fél tőle, a másik irtózik, valamennyi önmagába száll s a multakról számadást, a jövőre terveit készíti lelkének titkos kamrájában, hová senki sem tekinthet. S mennyiféle jegyzék és tétel van az emlékezet tábláján a számadashoz és mennyiféle könnyűszerű rajzkísértet a remény tarka papírján a tervekészítéshez!..

Ki tudná ezeket, még az önmagáit is, gyorsan áttekinteni! Az emberi kebelnek a világot át fogó nagytermében óriási munka foly most; a mulandóság gondolata minden zugát felverte, nagy hatalommal és méltósággal parancsol, iudít és vezényel.

Az édes anya gyöngéden kigöngyöli gyászlepleiből eltévesztett drága gyermekét; még egyszer, talán először, tizedikszor, huszadikszor ölébe veszi könnyű fehér lepelbe; karjain megringatja; nehány már nem fájó könnyecspett hullat rá, visszafekteti szük ágába, s bucsuzik: alygyál tovább édes gyermekem!..

A komoly apa csendes sohajással szólítja magához temetőbe kísért fiát, nevének, becsvégyának örökösét megsimogatja, magához öleli, megcsókolja, visszakiséri s bucsuzik: Isten veled drága gyermekem!

S az édes anyának, édes apának emez utján nagy sokaság tolong némán, szótlanul. A szivdobogás most a hangtalan beszéd. Mindenki jóvalakivel s mindenki kísér valakit vissza önmaga személyesen. Fogadott emberekre, cselédekre nincs szüksége most sem a gazdagoknak, sem a szegényeknek, sem a királyoknak, sem az aianti embereknek. Szenélyes munkát végez mindenki.

E nagy tolongásban az egyiknek melletén a jóbarát, másik a hű jegyes, egyikén az oadaó feleség, másikén az örökre vesztés férj; egyikén a jó gyermek, másikén a gondos apa és anya jelenvénye látszik. Valamennyien tiszták, megfürdöttek a kegyelet szent vizében s annak ünnepi ruháját öltötték magukra.

S oh beh szépek az emberek ez ünnepi ruhában! Efeleded gonoszságait, fondorkodásait, melyekkel önmaguknak, övéiknek, a köznek és a társadalomnak teljes erővel kárára dolgoznak. Felejtesz mindent, mert a kegyelet ünnepi ruhája meg azt is embernek mutatja, ki emberi voltát megtagadta.

A mulandóság gondolata nagy és hatalmas, képes még az elvetemült embert is több-kevesebb időre emberré tenni.

Mindenkinek vannak halottai. Mennyi szép remény, szerencse, boldogság, lelki béke, öröm, jóllét, hírnév, becsület, tekintély, köztisztesség, hatalom, befolyás van elhantolva a multnak temetőjében s mily sokan virasztanak eredménytelenül ezeknek virágtalan sírbalmi felett! Szólitják, esdik kedves drága halottaikat fájó sohajjokkal, de azok nem egy könnyen ébrednek. Sajnálatra legméltóbbak azok, kik becsületüket temették el. Erre nem vár feltámadás.

A mulandóság azt kiáltja, hogy mindenki jól vigyázzon ezekre és társaikra, nehogy könnyelműség, meggondolatlanság, hibás lépés, téves számítás, elbizakodás, önhittség képében rájuk csapjon a halálmadár. Arra legyen gondja mindenkinek, hogy ezek kísértjeinek sirunkba s ne mi temessük el őket. E tekintetben sok a nép, de kevés az ember.

Ugy tetszik, mintha a halottak ágya megváltoznék a sírban s egyiknek nyoszolyája ére nyekből, másiké bünökből, botlásokból és hibákból állana. S ha ez így van, az felette fontos az élőkre nézve.

A kegyelet folyóján az emlékezés fátylájánál szállunk le a halottak sötétnek tartott birodalmába minél gyakrabban tegyük ott körutakat szeretteink, közeli és távoli öseink hajlékai között. Ne féljünk. Hiszen ők is emberek voltak, kik küzdöttek önmagukkal, a kísértetekkel, nehéz körülményekkel. Figyeljünk és nézzünk körül jól. Egyiknek hajlékát ezer erény osillárai világítják, másikéből száundékos bünök nézdelnek

elő. Megismerhetni mindeniket. Elődeinknek erőnyeit vegyük magunkhoz, bünöiket hagyjuk ott. Tanuljunk erényesek, igazak, okosak, bölcsök, hivatni.

Igy lesz a kegyelet már a gyermeknek és ifjunak osupa szepet beszélő és mutató dajkája s mindenkinek a rosztat megutáltató tanító mestere; így változik át a kegyelet az emlékezés által egyesek, családok, népek és nemzetek széppel, jóval és igazon tápláló édes anyjává, mert a jelen a multon épül s az emlékezeten.

Ne sirassatok az elődöket, hanem tanuljatok tőlök. Nagy szükségünk van a tanulásra.

Emlékezés! Világolj a multak temetője felett és kegyelet! hiszj át minket az életen. . .

D.

TANÜGY.

Az Udvarhelymegyei Tanító-Egylet e hó 12., 13. és 14-én tartotta meg XXIII-ik rendes közgyűlést Parajdon az állami iskola helyiségében. Minthogy az egylet rendes közgyűlését vidéken először tartotta, már előre nagy érdeklődés mutatkozott a tagok között s be is bizonyult a tömeges megjelenése.

Nem remélt kellemes meglepetés érte mindjárt a megjelenés percében a tanítókat, midőn a rendező bizottság Parajd intelligens családjához utasította és vezette szállásra; de még inkább fokozta az a kedves vendégszeretet, melylyel a háziak tulhal ozták vendégeiket. Az az érdeklődés a testület iránt; az a tisztelt, ragaszkodás az egyesek által oly fokban nyilvánult, melyhez hasonlót e testület és tagjai nem észleltek idáig. A köszönet Kovács Mihály áll. isk. igazgatótanító; a hála és elismerés a nemesen érző és gondolkodó parajdi közönségé.

A megérkezés napján, azaz 12-én d. u. 4 órakor tartott előértekezést követte a „Segélyegylet” közgyűlése.

13-án d. e. 8 órakor kezdődött a közgyűlés Péter János tanításával a természetrajzból, ismertetvén a dohányt s annak káros hatását a szervezetre nézve. — Tanítását teljesen sikerültnek jelentette be a megbírálására előre kiküldött bizottság.

Belle László elnök tanulságos elnöki megnyitóját tapsal és éljenzéssel fogadták s egész terjedelmében jegyzőkönyvre vétetni határozták. Felolvasásra kerültek a mult közgyűlés által megválasztott tiszteletbeli tagok válasza, melyeket öröndetes tudomásul vettek.

Poppov Péter tanfelügyelői tollnok felolvasta Méltóságos Gróf Haller János főispán ur levelét, melyben a testület tagjait üdvözölve, 20 frtot küld az egylet céljaira leendő felhasználásra, mit a gyűlés hálás köszönettel fogad s hova fordítását a központi bizottságra bízta. Együttal táviratilag üdvözölte őt és Sándor Mózes kir. tanácsos, tanfelügyelőt.

Tiszteletbeli tagokul érdemeik némi elismerése jelül megválasztotta Benedek Elek, Földes Géza lapszerkesztő és tanügyi írókat s Menyhart András ev. ref. esperest.

Szász Ferencz felolvasta tikkári jelentését az egylet évi működéséről, mit követett a pénztári jelentés, mely átdatott megvizsgálás végett az előre kiküldött bizottságnak.

Sándor Domokos a bíráló bizottság elnöke megteszi jelentését a pályázat eredményéről, mely szerint a központi bizottság által kitűzött 3 pályatétel közül kettőre érkezett be pályamunka, még pedig: „Tekintettel megyei viszonyainkra népiskoláink miként nevelhetnek az életre” cz. pályatétellel foglalkozott két munka, azonban egyik sem ütven kellőképp a mértéket, pályadíjra nem lettek érdemesítve. A szemléltetésre miket gyűjthet és készíthet egy szorgalmas tanító kevés költséggel és sok haszonnal egy pályamunka érkezett be, mely bizonyos szempontok szemelített tartásával megfelelőnek találtatván, szerzőjül Péter János nevére rejtette a „Rest többet fírad” jelligés levélke. (A máskét pályamunka szerzői, munkáikat tikkártól visszakaphatják) Ezzel kapcsolatosan utasítást nyert a központi bizottság, hogy a fennmaradt 30 koronára, valamint a „Sándor Mózes” alpból rendelkezés alatt álló 30 koronára újból hirdessen pályázatot.

Gyermek Mihály felolvastott a „Gazdasági Ismétlő iskoláról” miert köszönetet nyert.

A „Kolozsmegyei tantestület” átiratát a beiratási díjaknak tanító könyvtára fordítása tárgyában pártolól fogadták és a további intézkedésre a központi bizottsághoz áttették.

Több rendbeli indítványval foglalkoztak, de bizony — úgy látszik — nem a legjobb idők jártak számukra.

A gyűlés d. u. 2 órakor végződött, mely után köv. tkezett a hírd. mélt. közv. Szükség-telen mondanon, hogy ugy a hivatalos, mint magán pohárköszöntőknek alig volt vége-hossza.

Este fényes „Dalestély” rendeztek, mely minden tekintetben teljesen sikerültnek mondható.

A „Szózat” eléneklésevel kezdődött zongora kísérettel, mely után viharos tapsot aratott Ungváry Berta áll. tanító Eudródi S. „Gyermek” cz. költeményének sikeres elszavalásával. Az udvarhelykört tanítói dalkör „Népdalegyveleget” énekelt, Szeitz Margit pedig teljesen elragadta ozimbalom játékaival a közönséget.

Száz Ferencz bariton, Tóth Vilmos tenor szólót énekelt a sz. kereszturkört tanítói dalkör kísérettel.

Tóth Vilmos ügyességgel adta elő „Volapük” monológját; meg is tapsolták alaposan „volapükül”.

A quartett szóló, melyet Tóth Vilmos, Szász Ferencz, Végler Gyula, Poppov Péter énekelték, szintén jól sikerült.

Nevezralt István zongora játéka gyakorlott kézre vall, nem is gyözte ujrán a közönség.

A gazdag műort Végler Gyulának „Föl a szent háborura” cz. szép indulója zárta be, mit az öszkar énekelt; zongorán kísérvén szerzője, meg is kapta jutalmát a kihívásban és sűrű tapsban. Különbösen is a „Dalestély” sikere első sorban neki köszönhető.

A „Dalestély” táncz követte, mely csak a reggeli órákban ért véget.

Másnap, azaz: 14-én a tanítószág a gyufagyár meguézésére indult, hol az igazgatóság előzékenységből minden munkát kellő magyarázattal mutattak be a szemlélőknek. Innen a sóbánya megtekintésére mentek, mely ez alkalomra kivilágitva s a munkálat bemutatására kellő munkásokkal ellátva volt. Kijövetelkor Sándor Domokos tolmácsolta a jelenlévő bányanagyuak a tanítószág halálját.

A változatokban gazdag, eredményében sikeres gyűlésről a legjobb érzésekkal, szép s hálás gondolatokkal távozott Parajdról a tanítószág.

Vajha még ehhez hasonló gyűlései lehetnének! Adja Isten!!

Sz. F.

* **Körlevél.** Az Udvarhelymegyei tanítóegylet Homoród járási köre ez évi november hó 11-én Homoród-Almásán d. e. 9 órakor kezdődő leg reudes gyűlést tart. A t. tagtársakat és az igen tisztelt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívom. Tárgy: 1. Megnyitó beszéd és könyv olvasás. 2. Gyakorlati tanítást tart Tary Irén k. a. almási áll. iskolai tanító. 3. Eszrevételek ezen tanításra. 4. Felolvasás: „Népköztársi intézményeink szervezése” ozimú tételről. Ennek nyomán vitatétel: „Miféle ismétlő iskolák lennének szervezendők a Homoród járás területén?” Előadó: Kriza Sándor áll. isk. igazgató. 5. Összhangzatos ének. Bemutatják Péterfi Áron áll. isk. tanító és tanítványai. 6. Felolvasás: „A házi ipar oktatásról” — előadó Zsakó János áll. isk. tanító. 7. Folyó ügyek, esetleges indítványok. Oklánd 1894. október 25. Bedő József, járáskört elnök.

Irodalom.

Uj regény. Cs. Szabó Kálmán fővárosi hírlapíró, lapunk munkatársa, harmadik regényét rendezti sajtó alá, mely karacsonykor kerül a könyvpiaçra, s melynek czime: „Neda!” Ez már a harmadik nagy munkája az ifju írónak, kit annál is inkább pártolunk kell, mert városunk szülötte. Szinte hihetetlen gyorsan dolgozik s kitartásért, ügybuzgalmaért megnyerte rokonszenvünket, melyet támogatásunk fog követeni. Az „Elzúllás utján” ozimú második regénye már nyomdában van és a jövő hónapban jelenik meg Budapestén ifj. Nagel Ottó bizományában. Mindkettő ára példányonként 1 frt 20 kr. Előfizetéseket lapunk kiadóhivatala is elfogad.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **I-kolai látogatás.** A belga királyi kormány által kiküldött Stevens János miniszteri tanácsos: Szterényi József kir. tanácsos, országos paroktatási főigazgató, Nesner a Aladár, Fekete Jakab aradi és marosvásárhelyi szakiskolai igazgatók, s dr. Pigele Lipót miniszteri segédfoglalmazó kísérettel f. hó 27-én a helybeli m. kir. áll. kö- és agyagipari szakiskolát megtekintette. Scheffler Náador intézeti igazgató-tanár, valamint a tanári kar kalauzólása mellett, a vendégek a legkisebb részletekig megvizsgálták az intézetet, s ennek irányáról és eredményeiről a legnagyobb elismerésüket kifejezve távoztak. Délben fél 1 órakor a vendégek tiszteletére a Schuapek-féle szállóban közös ebéd volt, amelyen az intézet felügyelő bizottsága, tanári kara és dr. Solymossy Lajos áll. főreáliskolai igazgató vettek részt. A vendégek ugyanazon nap a rendes délutáni vonattal városunkból elutaztak.

— **Fényes tombola-estély.** Hallerkozi gróf Haller Jánosné Vay Anna bárónő, vármegyénk közszeretben álló főispánja védnöksége alatt, a helybeli „Mária Valéria gyermekkert” foglalkozó eszközeinek beszerzésére november 6-án

(szombat pest” szót tótt táncz már szét könyvek

des, dand lomásozó zett. Beha vnitotta tiszteleté utazott.

pök a hel egyházkö megürese papjelölté iránt a

s mi is sz hisszük, de társad ja lesz.

sege a he századost hadnagyo szer Emi tette elő.

14-én Kó felkérem a kik a kö oda utazá tandó ke venni, kegy irottall f. megfélelő előterjesz nak a bej a közgyűl résztvenni S o l y m

mint az u tikkára.

hirt, hogy fgyőzöje pár nap ó lakásán pi nevezni a melylyel n netet nem Ilyen lelk mellett vá

5-én az iu műsoros tunkra

vebb tud

30-án tar termében, lyettes el ták meg. jegyzőül nevezve.

ev. ref. eg tóber hó melynek tük: „A választott urunk ist Sionnafi és paranc örökké. A terme vol számban és lelkész melyet a mely az u lyes beikt gróf H gyűlésen, lenhetett sziveket rajongási ő méltósá egyházmé lál kebelé reg is gyö megsegítő az osztal Menyhart nyitotta s rajzolta minden v megyei le feisőbb le Bedő Fer előadásba nás mük hallgatás mást, hog

(szombat) este 8 órakor kezdődött a „Buda-pest” szálló nagytermében tombolával egybekötött táncmulatságot rendez, melyre a meghívók már szétküldték és jegyek Gyertyáuffy Gábor könyvkereskedésében előre válthatók.

— **Személyi hír.** Perl Móricz cs. és kir. ezredes, dandárparancsnok f. hó 27-én a helyben állomásozó zászlóalj vizsgálatára városunkba érkezett. Beható vizsgálat után meglepedését nyilvánította. Másnap a tiszti kaszinó helyiségében tiszteletére ebéd volt a délutáni vonaton elutazott.

— **Uj segédpap.** Szász Domokos ev. ref. püspök a helybeli püspöki vizsgálat alá tartozó ref. egyházközségbe, a Németh Sándor eltávozásával megüresedett segédpapi állásra Kovács István papjelöltet nevezte ki. A jelesen végzett fiatal pap iránt a hívek a legszívesebben reménytelenül vannak és mi is szívesen üdvözöljük városunk körében és hisszük, hogy nemcsak egyháznak hív pásztor, de társadalmunknak is buzgó és tevékeny tagja lesz.

— **Katonai előléptetések.** Királyunk ő Felsége a helybeli zászlóalj Paskovits Emil II. o. századost I. sztályú századossá, Palliardi Ágoston hadnagyot főhadnaggyá, Kunoz Gyula és Tep-szer Emil tiszthelyetteseket hadnagyokká léptette elő. Gratulálunk!

— **Az E. M. K. E. folyó évi november hó 14-én Kolozsvárt közgyűlést tart.** Tisztelettel felkérem mindazon alapító és rendes tag urakat, a kik a közgyűlésen részt venni óhajtanak s az oda utazásra a m. kir. államvasutak által nyújtandó kedvezményeket igénybe szándékoznak venni, kegyeskedjenek abbeli határozatukat alulírott f. évi november 5-éig közölni, hogy a megfelelő jogosító igazolványok kiállítására iránt előterjesztésemet megtehessem. Egyidejűleg annak a bejelentését is kérem, hogy kik óhajtanak a közgyűlés alkalmából rendezendő közebéden résztvenni. Sz.-Udvarhelyt, 1897. okt. 28. Dr. S o l y m o s s y Lajos főreáliskolai igazgató, mint az udvarhelymegyei és városi választmány titkára.

— **A munka embere.** Részvételt vettük a hirt, hogy Lázár gróf, vármegyénk tehetséges főjegyzője súlyos szemgyulladásban szenved s pár nap óta — orvosi rendelésre — irodán kívül lakásban pihen; ha csakugyan pihenésnek lehet nevezni a nemes gróf otthoni vas-szorgalmát, melylyel nyugalom helyett a temetetlen aktát, szünetet nem ismerő buzgósággal naponként ellátja. Ilyen lelkiismeretes, becsülést érdemlő munka mellett vármegyénk ügyei sikerre kell jussanak!

— **A rom. katolikus főgimnázium** november 5-én az intézet védszentje: Szent Imre emlékét műsoros ünnepélyvel üli meg, melyről, sajnálatunkra — miután meghívott nem küldtek — bővebb tudósítást nem hozhatunk.

— **Vármegyénk gazdasági bizottsága** okt. 30-án tartotta alakuló ülését a vármegyeház kis termében, hol elnökül Kemény Béla bárót, helyettes elnöknek Jakab Gyula alispánt választották meg. Előadónul Adam Albert I. aljegyző és jegyzőül Keith Ferenc dr. II. aljegyző lettek kinevezve.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** Az udvarhelyi ev. ref. egyházmegye öszi rendes közgyűlését október hó 20-én tartotta meg Sz.-Udvarhelyen, melynek lefolyásáról a következő tudósítást vették: „A jelzett napon gyűlének össze Izrael választottjai, hogy megbeszéljék Sionban a mi urunk istenünknek dolgát, mert kedveli az Úr a Sionnak kapuit és leszáll, hogy érte hadakozzék és parancsolja, hogy ott legyen áldás és élet mindörökké. A közgyűlés helye a ref. kollegium diszterme volt, hol rendkívüli nagy érdeklődéssel és számban jelentek meg a gondnokok, képviselők és lelkészek. Természetes volt a nagy érdeklődés, melyet a tárgyszerűség ama pontja idézett elő, mely az újonnan megválasztott gondnok ünnepélyes beiktatásáról szólt. A már megválasztott gróf H a l l e r János ő méltósága azonban a gyűlésen, töle nem függ akadály miatt nem jelenhetett meg s az ok, mi visszatartotta, igaz a szíveket mély részvétre hangolá, de e mellett a rajongásig fokozódott a lelkesedés, az öröm, hogy ő méltóságát ismét ott láthatni élen annak az egyházmegyének, mely 37 ezer kálvinistát számlál kebelében. Ily vezér alatt még gyengébb se-reg is győzelemre juthat. Az Isten megáldó és megsegítő erejét kéri buzgó ima elhangzása után az osztatlan szeretet- és tiszteletben álló esperes Menyhart András féltiz órákora a gyűlést megnyitotta s egy magasan járó, tartalmas beszédben rajzolta a gyűlés tagjai elé azt a képet, melynek minden vonásai híven tüntették fel az egyházmegyei élet nevezetesebb mozzanatait. Majd a feisőbb leiratok tudomás vételével, nagytiszteletű Bedő Ferenc főjegyző, a töle megszokott vonzó előadásban terjesztette elő az egyházmegyei tanács működését tárgyazó jelentését. Ennek végig hallgatása után megnyugtatólag nyertünk tudomást, hogy a tanácsot most is mint mindig, a

részre hajlatlan igazság vezette folyó ügyeinek elintézésében. A két napig tartó ülésen elintézett ügyek felsorolásához, már e becses lap keretének tekintetbe vételével sem kezdhetek, de egynek csak röviden való felemlítésére mégis bátorságot veszek. Az évek hosszú során vajdó egyházmegyei gyámintézet ügye e gyűlésen végleges elintéztést oly kegyeletes megoldást nyert, hogy minden jogmegrövidítés nélkül folytathatja tovább az özvegyek és árvák könyveinek törlesztését. Ezekben midőn röviden elmondám a közgyűlés lefolyását, még csak azon édes ohajtásomnak adok kifejezést: vajha az Isten mindig oly bő mértékben töltené ki az egyetértésnek lelkét, mint azt ez összezejóvetelnél kegyelmesen cselekedte!”

— **Székely lakodalom.** A „Néprajzi Társaság”-ban a múlt héten érdekes felolvasást tartott Balásy Dénes, vármegyénk szülője, lapunk jeles tollmunkatársa a székely lakodalma szokásokról. Egy régi kézirat után mutatta be szövegét az udvarhelymegyei székely menyekző főfő szövegeit, verseit és mozzanatait és azokat, valamint a csiki, háromszéki és aranyosszéki lakodalmi szokásokat egymással összehasonlította. Ezen etnológiai összehasonlítás szerint ezek a menyekzői szokások is egyik bizonyítékát képezik a székelyek családi és faji egységének. A székelyek nem különbözö időbeli telepések és törzsek, mint némelyek állítják, hanem egy törzsből való nemzetiségek, alyafélek. Ez az igazság. Különben a néprajzi társaság több tagjának, kik között a magyar őstörténet legalaposabb buvárai vannak, az a véleményem, hogy a honfoglaló magyar nemzetiségek között olyan fejlett, olyan fényes kultúrája (kézmű ipara, faragó építészete, földbirtoklási és kormányzati módja) egyiknek sem volt, mint a milyen a székelyeknek volt. Persze, bajdában. Hát most mi jöik van? Borvíz, takarék stb.

— **Az unitárius egyházi főtanács** a hó 24-én kezdődött Kolozsvárt Ferenc József püspök és Daniel Gábor főgondnok együttes elnöklésével gyűlést tartott, melyen Daniel Gábor indítványára elhatározták, hogy a főtanács királyunk ő Felségéhez a 10 történelmi tárgyú szobor felállításának engedélyezése alkalmából hálafelelő iratintést, melyet másnapra a püspök elnöklése alatt Kozma Ferenc és Nagy Lajos meg is szerkesztettek és a vallásügyi miniszter útján terjesztik ő Felsége elé. A néhai Daniel Elek alapítványáról szóló jelentés felolvasása alkalmával Daniel Gábor főgondnok kijelentette, hogy ő az alapítványt 500 frttal kiegészíti. A főtanács jegyzőkönyvileg fejtezte ki hálaát és köszönetét a nemes szívű főgondnok nagylelkű adományáért. Dr. Demeter Lőrincz és Gálfi Kálmán köri felügyelő gondnokokat megerősítették állásukban.

— **Adóss fizess.** — mondja a közmondás. E felett vitatkozni nem akarunk, de nem is lehet. Az év utolján vagyunk, tartozásainkkal leszámolni köteleességünk, s hogy ez mikép történjék, fennálló törvényeink szabályozzák, de ha nem tudnók, vagy elfeledtök, a végrehajtók eszünkbe juttatják. Többek közt városunkra is kimondott a végrehajtási felelősség. Kettesével-hármasával járnak a végrehajtók s népünket sürgős fizetésre szorítják. Több oldalról nyilvánult már panasz, a „Székely-Udvarhely” is felszólalt, hogy a csupán dobszóvali hirdetés nem alkalmas a közönség, az adóadó polgárság teljes tájékoztatására s így akarnánk saját hibáján kívül rossz adóadózó les. Mert azt, hogy a közönség reggel-estig az utcán várja, vagy pedig okvetlen a városban legyen mikor a mindentudó dobos hirdeti, követelni nem lehet. Felkérjük tehát utoljára városunk tanácsát, képviselőit, emelkedjék felül a más városokban már elhagyott káros ösdiágon s mondja ki az öszi lakosság érdekében, hogy minden a város polgárságát közlő érdeklő hirdetés, rendelkezés ne csak dobszóval, hanem — hogy ne mondjuk hirtáplig, mit különben az adóadó közönség érdekében mindenkor teljes sen díjmentesen közreadunk — felhívás alakjában irásilag is közöltessék. Reméljük, hogy ezen semmi áldozatot nem kívánó, békés felszólalásunk megszívlelésre talál és a legközelebbi képviselőtestületi gyűlésnek egyik tárgyalási pontját képezendi.

— **Polgári első fillérestély.** Az iparos polgári betegsegélyező és önképzőkör f. hó 25-én este tartotta meg első fillérestélyét, melyen ugy az előkelőség, mint a polgári osztály majdnem teljes számmal megjelent. A program is érdekességgel megérdemelte a támogatást, mert minden egyes pont művészi színű előadást nyújtott. Emelkedett hangon megnyitó beszédet Bedő Ferenc ev. ref. lelkész és elnök tartott; üdvözölve a két testvér-egyesület egyesülését. Ezután Beke Ferenc szavalt, majd Blajer Balázs monologizált általános tetszés közepett, utána pedig Barra Irén szavalt hatással. A program számok között pedig cigány zene volt. A szép közönség ezután táncra kelt s csak késő éjfélokor oszlott szét. A legközelebbi fillérestély november 8-án lesz.

— **Városi képviselőválasztás.** Az 1891. decz. 14-én megválasztott Fülel Dénes, Balázs Ferenc, Tassaly Lajos, Sándor Ferenc, Soó Gáspár, Sebasi Akos, Kandó Mózes, Tamás Albert, Szentes Gábor, Budik László, Bálint György, dr. Nagy Sámuel, id. Dézsy Antal, rendes, Bodrogi Sándor, Szécs Pál és Szántó Lajos póttagok az 1896. XXII. t. cz. 41 §-a értelmében a városi képviselőtestületből kiléptek, ez okból 13 rendes és 3 póttag megválasztása végett f. évi november 19-ik napjára a szavazás a városház nagytermében reggel 9 óratól délután 4 óráig van kitűzve.

— **Bartia Miklósnak megkegyelmeztek.** A magyar politikai közélet kiváló alakjának, az aranytollu publicista-nak a király megkegyelmezett. Hosszu 6 hónapi fogság, rövid 23 órára változott döcsögésen uralkodó királyunk kegye folytán és most ismét hallhatjuk nemes szavát. Maga klasszikus rövideggel jellemzi rövid fogsága történetét: »A kormány érezte hatalmát velem egy óráig — ő felsége kegyelmét egész életemre.«

— **Major táncestélye.** F. hó 23-án tartotta Major kolozsvári táncmester táncantársai ciklusát befejező próbabálját a Schnapek szálloda nagytermében. A kis gyerekek első mulatságát igen sok szülő nézte végig és a sikerdús eredmény mindannyi megörvendeztette. Az apróságok késő éjfélig mulattak együtt, úgy, hogy gyönyörűség volt nézni, mint szólalkoznak össze egy-egy kis leány felett a gvallérok a II-ik négyesért, melynek szerelmes jelenségét még ők is ismerik; az igaz, hogy véres duellum nem következett, legfeljebb egy-egy papa suhogtatott igazság osztó vesszőjével de azzal is csak — otthon. A kedves kis leánykák meg dobogó kebelükkel hajtották álomra otthon fejüket — és kiosi szívők csak úgy kopogott az első bál izgalmai után.

— **Öngyilkosság.** Helvig János benei szász-legény, ki Hodgyában Péter János földművesnél szolgált, a hó 23-án felakasztotta magát.

— **A szép birka.** Hadnagy M. Andrács bogárfalvi illetőségű juhász a napokban egy igen szép birkát pillantott meg a szombatfalvi határon s mindjárt — megszerette. A birka eladó nem volt s így rövid uton szerezte meg, tehát ellopta. Szépen beteretle az őrzésére bizott Szent-Királyi Árpád seregébe s gyönyörködve, szorongó szívvel, titkon ott legeltette. De öröme csakhamar bura vált, mert a csendőrség a tolvajságot kinyomozta s a szép birkát megfosztotta. Most már sem birka, sem becsület nincs s ráadásul „dutyi” is következik.

— **Erdélyi borok Brüsszelben.** A brüsszeli nemzetközi kiállítás Jury-tagsága a segesvári Teutsch B. József cég által kiállított erdélyi borokat a diszokmányval tüntette ki. A magyar osztály vezetője a kiállítás beszüntetésekor, a hó 20-án, nagy ünnepesek közt a kitüntetettek érmeit ő felsége a belga király kezéből vette át.

— **Szerencsétlenség.** Hegyi Dénes szentléleki lakos az erdőn faldőnés közben szerencsétlenül járt; a guruló fa lábcsapócsontját súlyosan összetörte.

Általánosan tudot dolog, hogy mindennemű köhögés és tődőbajnál az egyedüli és biztos szer, melyet az orvosi kar különösen azóta kezd ismét a gyakorlatban bevenni a mióta Zoltán Béla fővárosi gyógyszerész a már minden gyógyszerárban kapható teljesen szag és íz nélküli Zoltán-féle osufamajolaját forgalomba hozta.

Szerkesztői üzenetek.

Rápság. München. Az igen érdekes küldeményt örömmel vettük és köszönetünk mellett közlebről adni fogjuk. Nagyon örülünk, hogy munkatársaink sorában tiszteletünk. A legzavibbesebb üdvözlét!

B. D. urak Budapest. Nagybecsű buzdító sorait hála köszönettel vettük s valhányszor azokkal lapunkat megtisztelti, mindannyszor szívünkben örülünk. Köszönet az igért támogatásért! Szíves üdvözlét!

F. Sz. L. urak Budapest. Igazi hazaszeretettől fakadt kedves költeményét köszönjük. Szíves pártfogását továbbra is kérjük. Üdvözlét.

D. Gy.-né. Helyt. A csinos dolgozatot köszönjük. Közelebről jönni fog.

Anonimus. Helyt. A zenei karcolatokat művelt olvasóink bizonyára szívesen veszik. Sorát ejtjük. Köszönet.

F. Derzs. A mostani számból kimaradt, mert megelőzőleg egy ennek utat nyitó cikk jött.

D. Karácsonfalva. Köszönjük. Igen szép, de miután a kitűzött időre nem érkezett meg, más helyen kellett adjuk. Sok szerencsét!

A. H. M. Helyt. Az alkalmi tárcza a számra későn érkezett. Nem közölhetjük. Szíves jóakarátát köszönjük! Több kéziratról jövő számunkban.

HIVATALOS RÉSZ.

86883. szám V—b. Másolat. M. kir. belügy-miniszter. Körrendelet valamennyi törvényhatóságnak. Vett hivatalos értesítés szerint Pensch-vánia állam Észak-Amerikában a f. évben oly törvényt hozott, mely szerint idegen állambeli munkások naporkiat és fejékiut 3 cent adóval róvatnak meg, mely adó a munkabérből vonatik le. Ezen törvény az idegen államokból különösen az Ausztriából és Magyarországból bevándorlók

kat kívánja sujtani, az által, hogy ezeknek versenyét a belföldi munkásokkal lényegesen megnehezíti. Minthogy ezen rendszabály a kivándorlóknak az E.-A. Egyesült Államokban leendő helyzetét még rosszabbá, esetleg elviselhetlenné teszi, felhívom a törvényhatóságot, hogy intézkedjék, miszerint a hatósága területén a kivándorolni szándékozók figyelmeztetése végett lehetőleg szélesebb körben közhírré tételük. Budapesten, 1897. évi október hó 12-én, a miniszter helyett: L a t k ó c z y Imre s. k. államtitkár.

Sz. 26149-97. alisp. Udvarhely vármegye alispánjától. Udvarhely város polgármestere és valamennyi község előljáróságának kellő kihirdetés végett kiadom. Sz. Udvarhelyt, 1897. évi október hó 22-én. J a k a b Gyula, alispán.

HIRDETÉSEK.

Szám 560-897 eln.

Árlejtsési hirdetmény.

A székelykeresztúri kir. járásbírósa helyiségeinek 1898. évi január hó 1-től december 31-ig vagyis egy évre leendő fűtésére 635 köbméter, a székelykeresztúri kir. járásbírósa fogházhelyiségeinek fűtésére ugyanazon időre 377 köbméter jó minőségű első osztályu teljesen kiszáradt hasábos bükk- vagy gyertyánta szállításának biztosítása céljából 1897. évi november hó 18-án d. e. 9 órakor a kir. járásbíró hivatalos helyiségében árlejtsé fog tartatni.

Vállalkozni kívánók ezen árlejtsére azon értesítéssel hivatnak meg, hogy 50 kros bélyeggel ellátott bepecsételt írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, melyek azonban az árlejtsé napjáig alólírt bíróság vezetője kezéhez benyújtandók lesznek.

Az árlejtsési feltételek a bíróság vezetőjénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbírósa vezetője.

Székely-Keresztúr, 1897. október 18. án.

Apáthy Gyula,
kir. járásbíró.

BOR

tiszta és zamatos, asztali, pecsénye és csemege óriási készletben van pinczeinkben, minthogy azokat még a borárak emelkedése előtt szereztük be, jutányos árban adhatjuk el.

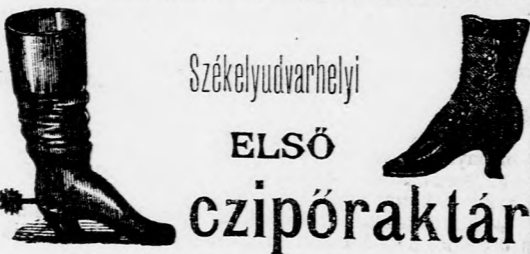
Borok megnevezése.	Hordókban 56 lit. fejtől		1 literes pinczekben		0-5 lit. pinczekben	
	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Asztali 1896. évi	23	—	—	—	—	—
Finom asztali 1895. "	25	—	—	—	—	—
Pecsénye 1892. "	27	—	—	40	—	—
Marosmenti 1890. "	32	—	—	45	—	—
Schiller (piros) 1896. "	22	25	—	36	—	—
Tramini 1890. "	50	—	—	60	—	32
Muskotály 1896. "	30	—	—	40	—	—
Bakator (mradi) 1888. "	45	—	—	60	—	32
Olasz-Rizling " 1888. "	45	—	—	60	—	32
Leányka 1890. "	60	—	—	70	—	36
Rozsmáli (Lönhart F. püsp. hagy.-ból) 1896. "	30	—	—	42	—	—
Rizling (Lönhart F. püsp. hagy.-ból) 1895. "	42	—	—	—	—	—

Borok megízlelhetők itteni pinczeinkben és raktári áron megrendelhetők: Székely-Udvarhelyt: Gergely János, Parajdon: Szálasy György és Zsigmond Sándor, Baróthon: Daniel Ferencz, Sepső-Szt. Györgyön: Király István, Kovásznán: ifj. Ugron János; Tusnádfürdőn: Inze Lajos, Csik-Szeredában: Nagy Gyula, Fogarásban: Sálmen Károly, Csik-Somlyón: Kálnoki János, Csik-Szt. Domokoson: Özv. Szakács Gergelyné, Csik-Szt. Mártonban: Jakab Gyula, Gyergyó-Szt. Miklóson: Czifra Ferencz és fia, Gyergyó-Alfaluban: Kiss Jakab, Gyergyó-Tölgyes: Nicolesku Aurel üzletében, valamint pinczeinkben.

Mintával és árjegyzékkel kívánatra szolgálunk.

Székely-Keresztúron, 1897. október hó. 1-3

Székely borkereskedés részv.-társaság.



Székelyudvarhelyi

ELSŐ

cipőraktár

Van szerencsém a t. cz. közönséget értesíteni, hogy raktáromba őszi és teli cipőkből rendkívül dus választék érkezett. Férfi és fiu csizmák, mindennemű férfi, női, leány- és gyermekcipők posztóból is és sárczipők az ismert olcsó árak mellett kaphatók. Fénymáz bőr- és lakk-czipőnek, fekete bőrszir kitűnő minőségben. Kitűnő tisztelettel

3-4 **Bock J. József**
cipőraktára Kossuth-utca.

Nyomatott a kiadótulajdonos Betegh Pál könyvnyomdájában Székely-Udvarhely, 1897.

Vámos és Bruszt

hatósági közvetítők
Budapest székes főros központi vásárcsarnokában
elvallalják
diónak, almának, aszalt szilvának stb.
1-3 legjobb értékesítését.
Gyors elszámolás; készpénz fizetés.

SZABÓ
SZÜZLETEMET
ÉS
nagy szövetraktáromat

Solymossy János ur gyógyszerháza mellől — más helyiség hiánya miatt — Székely-Udvarhelyt, a Fötéren levő eszmadiabolt alatti Bálint László szabó üzletébe helyeztem át. Ujabb nagyválasztékú őszi és téli frisszövetekkel dúsan felszerelt raktárom az ismert olcsó árak mellett, előnyös fizetési feltételekkel, a n. é. közönség rendelkezésére áll a legújabb divatszertint férfi ruhákkal gyorsan szolgálók.

Kiváló tisztelettel
Jakab Miklós K. V.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvényszerűen megengedett sorsjegyeknek részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzintézet (részvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „Confidentia” czimen: Eckstein Bernát hirdetési irodájába Budapest V., Fűrdő-utca, 4. szám intézendők.

Kitüntetve az 1896. évi ezredéves kiállításon kiállítási nagy éremmel.

A bőranyag beszerzési szövetkezet bizományi

kész-czipő raktára

Sz.-Udvarhelyt, Fötér, vármegyeház mellett.

Ajánlja Orbán, Nagy és Tamás cipész-iparosok által készített elis mert kitűnő minőségű férfi, női és gyermek-czipőit. A czipők jóságáért felelősséget vállal; nem tetsző árut visszacserelel.

Szabott árak!

Kizárólag helyben készült kézi munka.

Sz. 18017-1897 szb.

Pályázati hirdetés.

Udvarhely vármegye székelykeresztúri járás-ban Sıklód község székhelylyel megüresedett körbábai állásra ezennel pályázat nyitattik, a mely állásra folyamodók felhivatnók, hogy felszerelt kérvényeiket folyó évi november 15-ig annál is inkább adják be, mert a későn beérkezett folyamodványok figyelembe vehetők nem lesznek.

Javadalma:

Rendes fizetés 50 frt
Lakbér 20 frt.

Minden szülesési eseténél 1 frt díj, vagy egy véka gabona.

Székely-Keresztúr, 1897. október 14-én,

2-3 **Gálfi Kálmán**
h. főszolgabíró.

Kiadó lakás.

A Szent-Imre-utczában

3 utczai szoba, konyha, sütő-ház, pincze,
nagy csürrel és istállóval, jól bekerített záros udvarral azonnal,

1898. ápril 1-től kiadó.

S Z E M E R I A Y L A J O S, tulajdonossal.

16094-897. sz. f. — szb.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhely vármegye homoródi járáshoz tartozó Bene nagyközségben a jegyző nyugdíjaztatása folytán ürességbe jött községi jegyzői állásra pályázatot nyitok s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ában körülírt képességi bizonylattal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám ez évi november 25-ig adják be.

Ezen állás évi javadalmazása:

Rendes fizetés 400 frt, lakás — irodai és anyakönyvi helyiség fűtéséhez 2 -öl fa, ezek világítására 6 frt — faizás és legeltetés, mennyi egy odaváló birtokost illet és magán ügyekben a szabályrendeletben meghatározott díj ak.

Az irodai szükséglet természetben adatik meg.

Oklánd, 1897. október 25.

1-3

BENEDEK IMRE,

főszolgabíró.

Harm...
S...
UDVAR...
ELŐFIZETÉ...
évre 1 frt. P...
3 frt, a tant...
Megj...
SZERKES...
Van...
Vala...
kérdést v...
nak és...
lapra, s e...
Ugy...
tetben vá...
nyos kör...
irány né...
Eng...
néhány es...
fontoskod...
hez nem...
de mosta...
ügyeink é...
tollat kez...
baráti öss...
sítás, harn...
számba ne...
tól, vélem...
sen be var...
Mindenki...
vastag fö...
mogás, né...
bosszulihe...
érdekű ke...
van halm...
gyűjtötte...
mozogni...
akarjuk...
Egyedene...
Fényv...
Kristá...
Lelken...
Mult...
Tündér...
Oh ne...
Meleg...
Édes a...
— — —
Eddig...
Az ál...
Szemf...
Sötét...
Őszi...
Vihar...
Mikor...
Ajka...
Boc-ás...
Megb...
S mert...
Adj M...
— — —
Fényv...
Kristá...
Lelken...
Mult...
(A...
A fert...
fogva tart...
randa üveg...
legve játsz...
„Szék...
„Adók...